

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szilágyi Anna ügyvéd által képviselt felperesnek a ... által képviselt alperes ellen fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 10.M.5785/2005. szám alatt megindított és a Fővárosi Bíróság 55.Mf.632.454/2006/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. január 30-án megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 55.Mf.632.454/2006/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes képviselő-testülete mint fegyelmi tanács az alpolgármesteri tisztséget betöltő felperest a ... fegyelmi határozatában megrovás fegyelmi büntetésben részesítette. A határozat indokolása szerint az alpolgármesternek a ... Rt. akkori vezérigazgatójához címzett 2003. február 19-én írt levele tartalma szerint engedélynek minősül, és az engedélyben leírtakkal olyan hatáskört gyakorolt, amely nem illette meg, a hatáskörén túlterjeszkedett. A munkakörében gondatlanul járt el, tekintettel arra, hogy nem kísértc figyelemmel az általa kiadott engedély további sorsát, valamint a ... Rt. akkori vezérigazgatójának az engedély alapján kifejtett tevékenységét. Mindezt súlyosbítja az a tény, hogy az általa kiadott engedélyről az illetékeseket, így különösen a polgármestert nem tájékoztatta.

A fegyelmi határozat ellen a felperes keresetet terjesztett elő, amelyben annak megállapítását kérte, hogy a magatartása nem valósít meg fegyelmi vétséget, ezért a határozat megváltoztatását, és a

fegyelmi eljárás megszüntetését kérte. Arra hivatkozott, hogy a fegyelmi tanács bizonyítékok hiányában, illetőleg az iratok között fellelhető bizonyítékokkal ellentétes módon állapította meg a tényállást, ezért a határozata megalapozatlan és egyben jogszabálysértő.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A munkaügyi bíróság a keresetet megalapozatlannak találta és elutasította.

A munkaügyi bíróság a felperes eljárásjogi kifogásait illetően idézte a polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről, és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvénynek (Ptv.) a fegyelmi vétségekre és a fegyelmi eljárás lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit, és megállapította, hogy az alperes képviselő-testülete a fegyelmi eljárást a törvényben foglaltaknak megfelelően folytatta le.

Az ügy érdemét illetően tényként állapította meg, hogy az önkormányzat 100%-os tulajdonában állt ... Rt. 2002. november és 2003. január között tárgyalásokat folytatott a vele gazdasági kapcsolatban lévő C. Kft. követeléseinek rendezése érdekében. Az Rt. vezérigazgatója és a gazdasági igazgató 2003. január 29-én tudomást szerzett arról, hogy a korábbi vezérigazgató kötelezettségvállaló nyilatkozata alapján a C. Kft. azonnali beszédési megbízást nyújtott be az Rt.-vel szemben. A beszédési megbízás megakadályozása érdekében a vezetők először az Rt. összes pénzét egy régóta nem használt bankszámlára vezették át, majd miután az a C. Kft. előtt ismertté vált, az inkasszó „reális fenyegetésének” elkerülése érdekében 2003. február 13-án délután ... gazdasági igazgató, az önkormányzat könyvelője és egyik osztályvezetője 137.000.000 forintot a P. Rt. ... szám alatti fiókjánál nyitott trezorban helyezte el. Ugyanezen napon K. F. a képviselő-testületi ülés szünetében a trezornyitásról a felperest, majd másnap a szabadságáról visszaérkező vezérigazgatót tájékoztatta. Ezt követően került sor a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló levélváltásra. 2003. február 18-án dr. I. L. a következő levelet intézte a felpereshez. „Cégünk ellen a C. Kft. inkasszót nyújtott be, ezért kérjük Önt, hogy a pénzforgalmunkat a szokásos banki eljárástól eltérően bonyolíthassuk le a jogviták elrendeződéséig”. 2003. február 19-én a felperes a következőket válaszolta: „Hivatkozva a 2003. február 18-án kelt levelére, az előzetes megbeszélés szerint a pénzforgalom lebonyolításában a jogviták elrendeződéséig eltérhetünk a szokásos banki eljárástól”.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a munkaügyi bíróság a felperes levelét az alperesi állásponttal egyezően engedélynek minősítette, amely a trezor megnyitásának tényét hagyta jóvá. Nem

fogadta el a felperesnek azt az érvelését, hogy a levél csupán az önkormányzat és az Rt. közötti pénzmozgásokra vonatkozott. A felperes az őt megillető hatáskörén túlterjeszkedett, erről a polgármestert nem tájékoztatta, és ezzel a fegyelmi vétséget elkövette, mellyel a kiszabott büntetés arányban áll.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltak kapcsán kitért arra, hogy dr. I. L. nyilatkozatát jogszerűen hagyta figyelmen kívül az elsőfokú bíróság az érdemi döntése meghozatalánál.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek a munkaügyi bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és a keresetének helyt adó határozat meghozatalát kérte.

Vitatta a fegyelmi eljárás jogszerűségét, a Ptv. 13. § (1) bekezdése alapján a felperes jogviszonyára is irányadó Ktv. 54. § (5) bekezdése megsértésére hivatkozott, álláspontja szerint a fegyelmi jogkör gyakorlója nem tett meg mindent a tényállás tisztázása érdekében. A fegyelmi tanács kizárólag a vizsgáló bizottság által előterjesztett bizonyítékok és feltárt tényállás alapján hozta meg a határozatát. A fegyelmi tanács a ... Rt. igazgatóságának 2003. július 15. napján megtartott ülésén felvett jegyzőkönyvben foglaltakat - dr. I. L. vezérigazgató előadását illetően - iratellenesen használta fel. Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 206. §-át és 221. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert iratellenesen állapította meg a tényállást, amikor nem vette figyelembe a vezérigazgatónak azt a nyilatkozatát, miszerint a trezor nyitásához a polgármestertől, és nem a felperestől van írásos utasítása, másrészt nem adta indokát a bizonyíték mellőzésének. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság megalapozatlan tényállásra alapított ítéletét jogszabálysértően hagyta helyben. Abból, hogy a polgármestertől származó írásos utasítás nem állt rendelkezésre, nem vonható le olyan következtetés, hogy az utasítás felperestől származik. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy az alperes betartotta-e a fegyelmi eljárás lefolytatására vonatkozó szabályokat, és jogszabálysértés nélkül jutott arra az álláspontra, hogy az alperes az eljárási szabályokat nem sértette meg.

A Ptv. 13. § (1) bekezdése alapján a felperes foglalkoztatási jogviszonyára megfelelően alkalmazni rendelt Ktv. 54. § (5) bekezdése a fegyelmi eljárás során a tényállás tisztázása céljából

igénybe vehető bizonyítási eszközöket sorolja fel. Ez a szabály nyilvánvalóan nem értelmezhető úgy, hogy minden esetben valamennyi bizonyítási eszköz igénybevétele szükséges a tényállás megállapításához. Amennyiben a tényállás kellő tisztázása vitatott, a bizonyítás a jogvita keretében kiegészíthető.

A perben megállapított tényállást a felülvizsgálati kérelem I. L.-nak - a ... Rt. 2003. július 15-én megtartott igazgatósági ülésen felvett jegyzőkönyvben foglalt - nyilatkozatára hivatkozva tartotta iratellenesnek. Ez a felülvizsgálati támadás téves. Nem állapítható meg ugyanis iratellenesség, ha a bíróság olyan tényállást állapít meg, amely valamely bizonyítékkal nem áll ugyan összhangban, de a per adatai alapján nem okszerűtlen. Adott esetben I. L. nyilatkozatát - miszerint a pénzkezelés ilyen módjára (trezorban való elhelyezésre) a polgármestertől kapott írásos utasítást - a per adatai nem támasztják alá. Egyrészt az említett jegyzőkönyv is rögzíti, hogy az érintett ilyen utasítást nem tudott bemutatni, másrészt a polgármesternek a vizsgálóbizottság előtt tett nyilatkozta is cáfolja I. L. előbbi előadását. V. I. polgármester azt állította, hogy 2003. nyarán a szabadságáról visszatérve a ...ban megjelent cikk folytán értesült a trezor megnyitásáról (2003. szeptember 15-én felvett fegyelmi eljárási jegyzőkönyv 24. oldal).

Az elsőfokú bíróság ítéletének az előbbiekre vonatkozó indokolásbeli hiányossága az érdemben helyes döntést nem érintette, ezért az ítéletet a másodfokú bíróság - a fellebbezés kapcsán az indokolás kiegészítésével - a Pp. 221. § sérelme nélkül hagyta helyben.

A felperesnek, mint a pénzügyekért és gazdasági ügyekért felelős alpolgármesternek a fegyelmi eljárás tárgyát képező, az Rt. vezérigazgatójának kérelmére adott válaszleveléből - az eset összes körülménye alapján - okszerűen lehet arra következtetni, hogy az a kérelemben foglaltak engedélyezését jelentette, tartalmát illetően pedig a trezor megnyitásának tényét hagyta jóvá.

A fegyelmi tanács a felperes terhére nem csak a 2003. február 19-ei levélben foglaltakat, hanem azt is terhére rótt, hogy az általa kiadott engedély további sorsát, az Rt. akkori vezérigazgatójának az engedély alapján kifejtett tevékenységét nem kísértette figyelemmel, és a levélről az illetékeseket, így a polgármestert sem tájékoztatta. A felperes terhére rótt ezen kötelezettségszegésekre a felülvizsgálati kérelem nem tért ki, így ebben a részében a fegyelmi határozat megalapozottsága nem is képezte a felülvizsgálat tárgyát.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felek a felülvizsgálati eljárási költségük tárgyában a határozathozatal mellőzését kérték (Pp. 78. § (2) bekezdés). A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. január 30.

Dr. Fekete Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Istvánné s.k. bíró